

మరో పార్టీ స్థాపించడము వారి తప్ప వీరు, వీరి తప్పలు వారు వెల్లడించడము, అవి రచ్చుకెక్కడం జరుగుతుంది. అట్లా హరిజన ప్రతినిధులు కూడా వర్తిస్తే అలాంటివారిలో వీరిక రవుతారేగాని పెద్ద ప్రమాదమేమీ జరుగదుగదా!

కనీసము వారికిగల ప్రత్యేక సమస్యలను అవగాహనము చేసుకొని, వాటికి తరుణోపాయము పూహించి పార్టీని ఒప్పించేసామర్థ్యము అసెంబ్లీలో

సమర్థించి చెప్పగల కాస్త వాక్పాతుర్త్యమయినా ఉండాలిగదా! అలాంటివారిని ఏ పార్టీ ఎందరిని పోటీచేస్తుంది?, రిజర్వర్లు స్థానాల్లో పోటీచేస్తున్న హరిజన అభ్యర్థులలో ఎవరు అందుకు తగిఉండి పోటీచేస్తున్నారో పార్టీలు, అభ్యర్థులు ఒకసారి ఆత్మపరీక్ష చేసుకోవని ప్రార్థన. దీని కయినా సమయం మించింది. ఇక ఫలితాలే ఎదురుచూడవలసి వుంది.

స్కెచ్

ద్విముఖ పోటీ - దేవుడూ

కె. రామలక్ష్మి

ఉత్తరాదినుంచి పెద్దమనిషి వచ్చాడు: సుత్రీ కొడవలి గుర్తుకోసం గొంతు చించుకోవడానికి. పెద్ద పట్టుమూ చిన్నవూరాకాని ఆటానులో కామ్రేడ్ కాటయ్య కాంగ్రెసు అభ్యర్థి పాపయ్యల మధ్య పోటీ-త్రిముఖపోటీకాదు, ద్విముఖపోటీయే. అందుకే ఓట్లు చీలిపోతాయి ఫరవాలేదన్న ధైర్యం కూడా లేకపోయింది కామ్రేడ్ కాటయ్యకి, కాంగ్రెసు పాపయ్యకికూడా. ఎవరి ప్రచారం వారు తీవ్రంగా సాగిస్తున్నారు. పాపయ్య అంత భారం ఏడుకొండలవాడివై పెట్టి ధైర్యంగా వుండామనుకొన్నా ఉండలేకపోతున్నాడు. ఉత్తరాది పెద్దల చేతనూ లేకపోయింది, ఎద్దులబాడి పూరే గింపులూ, వెంకటేశ్వర సమారాధనలూ-ఆస్తి జరిపించాడు. ఈ వారం కొంచెం ప్రశాంతంగా వున్నాడు కాంగ్రెసు పాపయ్య. కాని అప్పుడే వచ్చాడు ఉత్తరాదినుంచో పెద్దమనిషి: సుత్రీ కొడవలి గుర్తుకోసం గొంతు చించుకోవడానికి. కామ్రేడ్ కాటయ్య హడావిడికి అంతులేదు. పాపయ్య నివేశనానికి ఎదురుగా పెద్దపందిరి వేయించాడు. ఎర్రజెండాలతో చక్కగా ఆలంకరించారు పందిరిని. ఎక్కడచూచినా రెవరెవలాడే ఎర్రజెండాలే. పాపయ్య తలుపులు మూసుకొని యింట్లోవున్నా కిటికీల్లోంచి ఎదుటి పందిరిలో జరిగే హడావిడి అంతా కళ్ళకి కడుతోంది. సాయంత్రం ఆవుతుంటే, పెద్ద బ్రుక్కు ఒకటి వచ్చింది; తాడ్ స్పీకర్లు - వ్యవహారం - అంతా

దిగింది. చుట్టుపక్కల పల్లెలవాళ్ళంతా వచ్చి పడ్డట్టుంది—ఎక్కడ చూచినా జనమే. తన కాంపౌడు గేటు మూయించేశాడు పాపయ్య అయినా గోడమీద చాలామందే ఎక్కికూర్చున్నారు. అన్ని తలుపులూ మూయించి పాపయ్య వెంకటేశ్వరస్వామి గదిలోకి వెళ్ళి పడ్డాడు ఏమిటి దారుణం అన్నట్టు.

‘కామ్రేడ్స్’ అంటూ వురిమిందో కంఠం. తనపక్కనే సుంచుని వురిమినట్లయింది పాపయ్యకి. లేచి చూశాడు. ఒక తాడ్ స్పీకరు, సరిగ్గా తన యింటి కిటికీకేసివుంది. అదే వురిమింది... ఆ వురుముకి గడిగోడలు పగిలిపోయినట్లయింది. పాపయ్య తనకోపాన్నంతా దేవుడిముందు వెళ్ళకక్కకుండా మని మళ్ళా వెంకటేశ్వరుని గదిలోపడ్డాడు. “ఆ తాడ్ స్పీకరు నా యింటిపక్కపెట్టడం దారుణం, అహింసావాదినైన నన్ను హంసపాలు చేయడం! నువ్వ వూరికే యిలా చూస్తూ కూర్చుంటే ఎలా వెంకటేశ్వరా” అంటూ వాపోయాడు పాపయ్య.

“ఎవరుమటుకు ఏం చెయ్యగలరు పాపయ్యా- అది అభ్యుదయం” వెంకటేశ్వరస్వామి సమాధానం చెప్పాడు.

ఏదేదో మాట్లాడుతోంది తాడ్ స్పీకరులూ కంఠం. స్థూలంగా సూత్రాల వివరణ అయాక యిక వ్యాపార సరళికి దిగింది. “మనం ఎప్పుడూ కూడా న్యాయాన్ని ధిక్కరించం. అవసరం

అయితే, ఆయుధాలు తీసి, ప్రజా శత్రువులను హతమార్చడానికి వెనుతీయం.”

పాపయ్య దేవుడిగదిలో కాళ్ళు కలియల్తోక్క కుంటున్నాడు. “ఏడుకొండలవాడా! విను వాడి ధోరణి. వింటూ ఎలా వూరుకుంటున్నావు?”

“వింటున్నానోయ్, బాగానే వింటున్నాను!” అన్నాడు స్వామి.

“ఆ మూకమీద ఏ సిడుగు ఎందుకూ పడేయవు? ఆలా వాగుతోందే!” పాపయ్య పళ్ళు కొరుకుతూ అడిగాడు.

“న్యాయానికి కట్టుబడేవుందాం పాపయ్యా! తప్పచేసినవాడికి నిజం తెలిసేలా చేయాలంటే వాణ్ణి కాల్చేయాలంటే ఎలాగ చెప్పి? మనది భారతం. మహామహులందరూ దేనికి ప్రాణాలు వదిలారంటావు?” స్వామి ప్రశాంతంగా ప్రశ్నించాడు. పాపయ్య కుంగిపోయాడు. “నిజమే. మనం ఏం చేయలేం. మననికూడా వీళ్లు శిలువనో కొరతనో వేసేదాకా చూస్తూ వూరుకుండా.” తనలో తన అనుకున్న ధోరణిలో అన్నాడు పాపయ్య. వెంకటేశ్వరస్వామి నవ్వుకున్నాడు.

“జేవుని నీడచాలున దాగుకొని దారుణాలు చేసేవారి సంగతి: కార్మికులలో అంతః కలహాలు రెచ్చకొట్టటానికి, మనని ఎలాగేనా అణి చేయడానికి దేవుడే కాబోలు వారికి దిక్కు!” తాడుస్నీకరులాంచి గొంతు చించుకుంటూంది. వట్ల తెలియని ఆవేశంతో మూలయన్న దుడ్డుకర్ర తీసి బయలుదేరాడు పాపయ్య.

“ఆగోయ్ పాపయ్యా! అక్కడి అందరూ వెళ్ళి పోయేదాకా ఈ గడపదాటకు” స్వామివారి ఆదేశం.

“సరే... నువ్వు చెప్పినట్లే” అంటూ నిస్సహాయంగా పాపయ్య దుడ్డుకర్ర మూల పెట్టాడు. “పోనీ నా యింట్లో నేను నాకు తోచింది చేసుకోనా” అడిగాడు.

“ఓ నీయిష్టం. యిది నీయిష్టం.”

సముద్రంలో డాల్ఫినులకీ తిమింగలాలకీ దారుణయుద్ధం జరుగుతుంది. వారిమధ్య ఇంతి నెలకొల్పుదామని ఓ యెరచేప వైకివచ్చింది. దాన్ని చూచి ఒక డాల్ఫిను “పోరిపోరి ఎవరిమో ఒకరం చచ్చేనాపోతాంగాని నీలాంటి అల్లుల మధ్య రత్తత్వం మటుకు ఒప్పుకోం” అంది. నీతి: పోరాటంలో మధ్యకివచ్చిన అల్లులు కూడా తామేమో ఘనులమని అనుకుంటూవుంటారు. —(ఈనబ్ నీతికథావళి)

కొద్దినిముషాల తరువాత పాపయ్య కాంపాం డంతా మాలవల్లె డప్పలవాళ్ళతో నిండిపోయింది. వీరాంగంలా వాయిం చేస్తున్నారువాళ్లు. పాపయ్య ముఖం విజయగర్వంతో విప్పారంది.

తాడేస్నీకరులో గొంతుక ఆగక తప్పలేదు. “అతన్నెలాగేనా ఆకించేలా చేయాలి” అన్నాడు పచ్చిన పెద్దమనిషి.

“మనం ఏం చెయ్యలేం, అతని సంగతి మీకు తెలియదు” నిరుత్సాహంగా అన్నాడు కామ్రేడ్ కాటయ్య.

కొద్దిక్షణాలు డప్పలు ఆగాయి. మళ్ళీ తాడేస్నీకరు ఉపన్యాసం ప్రారంభించింది. సవ్యంగా మాట్లాడుతున్నంతసేపూ ఏ గొడవాలేదు. కాని తనకి విరుద్ధంగా ఒక్కమాటవచ్చిందా-పాపయ్య డప్పలవాళ్ళకి సౌజ్ఞ చేసేవాడు. చివరికి-ఆ రోజు కామ్రేడ్ కాటయ్య మీటింగు-విషాదాంతం.

ఆ సాయంత్రం, తోటమఠిపూలో కామ్రేడ్ కాటయ్య, కాంగ్రెసు పాపయ్యని అడిగాడు, “ఎందుకలా చేశావు? మన నిర్ణయాలు మరిచిపోయావా? యిలాంటివి చివరకి నీకే ముప్పు తెస్తాయి.”

“ఏం ప్రమాదం లేదులే... నువ్వు నీ బాకా వూదుతున్నావు, నేను నా డప్పలు వాయింపించాను. అంటే కామ్రేడ్ అదే డెమోక్రసీ; ఆలా కాకుడా, నీ బాకా నువ్వుదింపడానికే హక్కుండి, నే నా డప్పలు వాయింపించకూడదంటే, అది డిక్టేటరుషిప్-నియంతృత్వం అవుతుంది-తెలుసా?” అన్నాడు పాపయ్య.

కామ్రేడ్ కాటయ్య ఎలాగో కోపాన్ని ఉగ్గపట్టకొని,

“అయినా మనం బాపమరుదులం. ఇందులో ఎవరం వైశిచ్చినా మనిద్దరికీ లాభమే. అది మరిచిపోకు” అంటూ గబగబా వెళ్ళిపోయాడు.